

Отъ освобождението ни до сега, нашето многострадално отечество е пръкарало въ такива перипетии, че произволитъ на полицията отминуватъ като обикновено нѣщо, но не за това, че не се доловява, че не се чувствува, а за това, че никаква надежност не пропада за контролъ върху дѣянната ѝ — всичко се поправдавало съ мисълта, че властта е въ наша рѫка и ний разполагаме така, както намѣримъ за добре. За илюстрация на тая ни мисъл, считаме за излишно да даваме примери, тъй като впечатленията отъ грозните маневри на полицията изъ столицата не отдавна още не сѫ заличени. Това за онова, което става на улицата. А колкото се отнася до това ѩо става въ околн. управления и участасиетъ неможе да се говори друго освенъ, че и тамъ сѫ ставали нѣкои потайни работи, а главно подѣлби на крадени пари, особено, когато кражбата е била извѣсна само на нѣкого отъ голѣмите полицейски участъци. Сума джебчи, благодарение на тая полицейска родѣтвътъ сѫ смогли дѣлти години да занимаватъ занаятието си, като сѫ плащали тъй да се каже патента си на полицията, безъ да протестиратъ даже за несправедливото имъ облагане, за беззаконието на което се подхвъргатъ въ полицейски участъци! Такива примери има много. На сомовитската гарда скоро сѫ биле хванати джебчи, обаче отъ полицията не сѫ биле присъдявани. Види се да си плащатъ редовно данъка, та за това се търпятъ отъ приставътъ тамъ.

Отъ пomenатиятъ по-горѣ данъкъ е искалъ да се възползува и единъ отъ старшите стражари при I полицейски участъкъ въ града ни, Коста Ватевъ — полицейски приставъ въ радославово време —, когато е била заловена една кражба на 2450 лева, обаче не успѣлъ.

Ето и самата случка. Нека оставимъ да говори тя.

При фирмата В. Гошевъ се е на въртъл единъ младъ момъкъ — Александър Димитровъ, който е ходилъ по селата да убѣждава селянната да отива за Америка, като имъ е прѣпоръчалъ да си купуватъ билети за тамъ чрѣзъ Гошева — единъ видъ калаузинъ е билъ на присъдния. Тази работа той вършилъ срѣщу възнаграждение на лицо. Въ посъдно време, когато вече нѣмало пътници за Америка, той е прѣкарвалъ повечето отъ времето си прѣзъ денътъ въ кантората. Тукъ той е можелъ да вижда вносътъ и износътъ на парите нѣколко дни наредъ и единъ денъ, когато вече узналъ, че една почетна сума е заключена въ сандъка, въ когото пари сѫ държани само денемъ, той отива при едни пушкари, взема нѣколко ключа — при отсѫтствие на струпаниетъ настѫпилъ ключъ, отключва и задигва 2450 лева, като ги взема така, че да не може да се познае — тъй биле почти въ банкноти и то едри. Сандъка, разбира се, пакъ останалъ заключенъ.

Наскоро се узнаява липсата на парите и става распитване между В. Гошева и сина му за липсалитъ пари и се намира, че тъй сѫ откраднати, а отъ когото съ положителностъ не се е знае. Гошевъ, понеже и другъ пѫл е залавялъ косвено А. Димитровъ въ кражбата на малки суми, хвърля съмѣнните върхътъ него и подава заявление до околн. управление, за да се подири той за виновенъ въ тая кражба. Заявлението му, благодарение застѫпната на адвоката Дакашевъ, е било приведено веднага въ испълнение. Привиканъ билъ за полицейско дознание А. Димитровъ. Въ пръво време той е отказалъ категорически отъ обвиненията му за въпросната кражба. Оказа му е траелъ досгъ време. Най-сети старши стражаръ К. Ватовъ отива при Димитрова и го увѣщава да открие истината, да даде

нему 1000 лева, разницата пари ще останатъ за него, следствието ще прѣкрати и ще го освободи. Димитровъ поласканъ отъ добривата, която старшиятъ срѣчу 1000 лева иска да му направи, признава, че той е зель въпросните пари и обѣщава 1000 лева за да го освободи, като човѣкъ непричомъ въ нищо. Речено и сторено. Димитровъ поисква да се яви при него братъ му: за да даде парите. К. Ватевъ, вмѣсто да праи стражаръ да го търси, отива самъ съ файтонъ до казармата, кждо се намѣрилъ съ братъта на Димитрова и го завежда въ участъка. Тукъ Димитровъ обажда на брата си кждо сѫ парите и му поръчва да донесе 1000 лева за старшията, който донесен въ 2 банкноти по 500 лева намѣрили джоба на Ватевъ. Привечеръ Ватевъ се напива и почва да ходи отъ кръчма на кръчма да пие и се хвали, че ималъ пари. Една младъ стражаръ Денчо Митовъ догадилъ по околнътъ путь за сдѣлката между старшията и Димитрова и отива да се допита до по-старъ стражаръ (Панталей Джумерта) какво да направи: да обади ли за случката между старшията и Димитровъ на околн. начальникъ или да си замѣлчи. Заситаниятъ стражаръ му каза: „ти сѫ обикновени работи, гледай си работата...“ Мицаятъ стражаръ, като не слѣдалъ курса види се, останалъ въ недоумение какво да прави и най-послѣ се рѣшава и съобщава на околн. начальникъ за дѣлата на кражбата. Начальника се вдига отъ кафенето и отишълъ заедно съ стражата въ кръчмата, кждо Ватевъ подъ тѣхества на 2-ти 500 левови банкноти развѣвашъ съ чаша въ рѣжка мжкитъ на фукардъка.

Тукъ начальника иззиква Ватевъ ужъ по службена работа, но едва го съгласилъ да тръгне съ него; завежда го въ полицейския участъкъ, разпитва го да ли има пари въ себе си или не. Въ пръво време той отказва, че има у него такива. Но послѣ като се сѣтилъ, че е подъ слѣдствието, поискълъ да иде понужда, че тогава да се върне да приказва.

Начальника не допустналъ това, а пристигна къмъ обискиране и намѣрилъ у него 2 банкноти по 500 лева и 6 лева дребни. Заситанъ отъ кждо е взелъ тия пари, отговорилъ, че сѫ отъ бабътъка му, послѣ отъ шуре му и настоявалъ, че тъй му биле дадени за да си купува мѣсто за кѫща. Наскоро сдѣлъ това етига брата на Димитрова, носящъ съ себе си остатъка отъ парите, за да види какво е станало съ брагъ му — освободенъ ли е или не. Притиснатъ да разправи по случката той обажда, че Ватевъ билъ взелъ 1000 лева и че другите сѫ у него. Начальника прибра и тѣхъ (1235 лв.) и у него станали 2235 лв.; 215 лева отъ общата сума били похарчени. Кражбата хвъната. Но тока доведена работа Начальника не е искалъ да прикрие нищо и съставя актъ и Ватеву. Свали му формата и го прѣдава заедно съ Димитрова на слѣдствието власти. А сумата 2235 лв. и 4 лева още, намѣрен въ Димитрова при обискарането му, а всичко 2239 лева, сѫ поврънати на В. Гошевъ срѣчу разписка.

Ето какво значи безразборно да се назначаватъ полиции. Ако да не бѣме доволилъ и докладватъ работата младия стражаръ въроятно и Ватевъ щѣше да бѣде чистъ и Димитровъ освободенъ, а най-важното и двамата съ топли кисии. А практиката щѣше да се слобие съ още една потайностъ.

Молимъ всички редакции до които изпращаме вѣстника си да изпращатъ и тѣ въ замѣна своите.

ХИГИЕНА.

Скарлатината.

(Скаска дѣржава въ Пловдивъ, на 21/XI 1904 год.)
отъ д-ръ Спасовъ.

Миналата година, или по-точно, миналата зима, опитахъ се накратко, да ви запозна съ заразителните болести въобще. Понеже темата бѣше обширна, не мѣждахъ да се спиратъ надълго върху всяка една заразителна болест, а се ограничихъ да говоря изобщо, какви сѫ заразителните болести, какъ тѣ се разпространяватъ и какъ ний можемъ да се прѣдпазимъ отъ тѣхъ. Говорихъ ви за оная защита, която всички организъмъ води несъзнателно отъ насъ, индивидуалната защита, която всичка личност може и трѣба да прояви; и най-сети, колективната или обществената защита, която всички, заедно съ властите, водими за опазване отъ прилепчивите болести. Настоящата година излѣзе нещастна за плѣненци, поради появилата се въ града ни епидемия отъ скрлатина. Много съмѣйства испитаха, кои по-леко, кои по-тѣжко, горчивата участь, да видягъ скжнитъ си рожби, болни отъ скрлатина. Никол се даже лишаха за винаги отъ тѣхъ! Загуба отъ хора; загуба отъ срѣдства; застой на училищата!

За да може да исплькне прѣдъ всѣкого, важността на тази болест, нейната опасностъ за гражданинъ, ще се потруда да ви знамъня накратко съ нейното описание, до колкото може да се опише една болестъ.

Скарлатината е позната отъ началото на XVI-я вѣкъ. Тога съ за първи пътъ се срѣща описание й въ медицинската литература. Най-напредъ сѫ я съмѣвали съ по-леката шарка-брусница, и едва въ началото на XIX-ия вѣкъ, скрлатината е била отдѣлена и изучена. У насъ, тази болестъ населението нарича огненица.

Скарлатината е прилепчива болест и епидемическа, което ще рече, че тя се разпространява отъ донира, и много хора, стѣдователно зabolѣватъ отъ нея. Установено е вече нейното распространение чрѣзъ донира. Шансътъ да се заразимъ е толкова по-голѣмъ, колкото по-дълго време сме биле при болния. Тя се принася не само като отиваме при болния, но и като се допирараме до ноговитъ дрѣхи или прѣдмети. Въпросътъ за нейното распространение дѣлъ време е занимавалъ лѣкарите. Въ Англия сѫ разглеждали мякото, като причина за нейното распространение. Появилъ се епидемии, често пѫти сѫ заставяни санитарните власти да спиратъ разнасянето на мякото. Понеже епидемията е залавяла най-вече хората, които сѫ се хранели съ мяко отъ едно и сѫщо произхождение, тази идея продължавала да бѣде поддържана. Обаче, отъ направените разследвания се установило, по-постъ, че не мякото распространява болестта, а болниятъ хора — служители на мякотариците. Днесъ е вече положително установено, какъ болниятъ отъ скрлатина хора разпространяватъ болестта, чрѣзъ органическите си оргаъни и десните, въ време на лющенето. Слюнката отъ устата, течението отъ носа и всички други отдѣлния човѣшки, предаватъ болестта въ началото ѹ, а луспигъ, когато болниятъ се люща, въздухътъ не е заразителенъ. Само донира до прѣдметите и болния придава болестта. Но затова се иска продължително време отъ една страна и възприемчивостъ на човѣка, отъ друга. Съ други думи при еднакви условия, единъ по-леко хваша болестъ, другъ по-трудно. Кои сѫ сега ония условия, които правятъ, що Иванъ по-леко да хваша скрлатината отъ Драшана, намъ още не сѫ известни, знаемъ само отъ

наблюдения, че макаръ въкрай да стои дълго време при болния, даже съ него да живѣе, все пакъ не хваша болестта. При друга епидемия, обаче, може би той прѣвъ да заболѣе. И въ Пловдивъ напр., у едно съмѣйство заболѣха отъ скрлатина дѣлъ дѣца, а третото, при висичко че съ тѣхъ заедно живѣе не хваша.

Обичната възрастъ на скрлатината е отъ 6-та до 10-та година. Има, обаче, изключения, дѣто четири-мѣсечно дѣто е заболѣло, както и възрастенъ човѣкъ.

Нелѣтъ нѣма никакво значение: единъ заболява момчега и момичета.

Климатъ и сезонъ сѫ сѫщо тѣй безъ влияние: болесътъ върлува въ студените и тоplitъ мѣсяци, както и въ всички сезонъ на годината.

Забелѣзано е, че англо-саксонската раса е много възприемчива. Единъ англичанинъ, или германецъ, заболѣва по-лесно отъ другого, дѣто и да живѣе, макаръ и вънъ отъ родната си земя.

Изобщо, човѣкъ веднажъ боледува отъ скрлатина. Има, обаче, случаи, дѣто хора сѫ боледували два пъти. Повтарянето е голѣма рѣдкостъ.

Скарлатината е прилепчива прѣзъ всичкото време на боледуването, до окончателното олющене на болния. А това грае срѣдно 6 седмици. Слѣдътъ оздравяването трѣбва да се увишжи заразата като се дезинфекцира жилищата, дрѣхите и всички прѣдмети. Не се ли сгори това, заразата опазва сидата си и заразяване може да стане сдѣлъ година. Единъ лѣкаръ съобщава, че шалътъ, който е билъ наврата на скрлатиноиздѣте, сдѣлътра мѣсеца е придалъ болестта на друго. Една дрѣхъ, зѣбравена въ лѣното на единъ сандъкъ и облѣчена сдѣлъ 8 мѣседи е могла да разпространява скрлатината. А колко е възможно да остане нѣкаждъ, въ нѣкой кѫща на стаята или кѫщата, не лизинfectирана дрѣхъ. Въ медицинската литература се цитиратъ случаи, дѣто оздравѣли отъ скрлатината, съ радостъ съобщили на роднини, че са заодръжани и сдѣлъ това, постъдните заболѣвания.

Скарлатината е прилепчива болест и епидемическа, което ще рече, че тя се разпространява отъ донира, и много хора, стѣдователно зabolѣватъ отъ нея. Установено е вече нейното распространение чрѣзъ донира. Шансътъ да се заразимъ е толкова по-голѣмъ, колкото по-дълго време сме биле при болния. Тя се принася не само като отиваме при болния, но и като се допирараме до ноговитъ дрѣхи или прѣдмети. Въпросътъ за нейното распространение дѣлъ време е занимавалъ лѣкарите. Появилъ се епидемии, често пѫти сѫ заставяни санитарните власти да спиратъ разнасянето на мякото. Понеже епидемията е залавяла най-вече хората, които сѫ се хранели съ мяко отъ едно и сѫщо произхождение, тази идея продължавала да бѣде поддържана. Обаче, отъ направените разследвания се установило, по-постъ, че не мякото распространява болестта, а болниятъ хора — служители на мякотариците. Днесъ е вече положително установено, какъ болниятъ отъ скрлатина хора разпространяватъ болестта, чрѣзъ органическите си оргаъни и десните, въ време на лющенето. Слюнката отъ устата, течението отъ носа и всички други отдѣлния човѣшки, предаватъ болестта въ началото ѹ, а луспигъ, когато болниятъ се люща, въздухътъ не е заразителенъ. Само донира до прѣдметите и болния придава болестта. Но затова се иска продължително време отъ една страна и възприемчивостъ на човѣка, отъ друга. Съ други думи при еднакви условия, единъ по-леко хваша болестъ, другъ по-трудно. Кои сѫ сега ония условия, които правятъ, що Иванъ по-леко да хваша скрлатината отъ Драшана, намъ още не сѫ известни, знаемъ само отъ

Всичките тия факти сѫ досгатъчни да убѣдятъ и най-незѣрни, въ прилепчива болестта и распространение заразата, чрѣзъ какъвъ и да е прѣдметъ.

Днесъ се приема въ медицинската литература, че заразата доходжа у насъ прѣвъ устата или носътъ, като прониква слизистата покривка на устата и амидолните жлези (сливицитъ).

Колко време е потребно на заразата, да развие болестта? Огът много-

числените наблюдения, намерило се е, че съ потръбни срещу 5 дни, макар и някога да минуват и 20 дни, както и няколко само часа.

Огън развитието на бактериологията до днес, много трудове съ посветени, за издиране микробът на скарлатината, ала всички съ останали безуспешни. До днес, ний още не знаем, какъвът е този организъмъ, този микробъ, който поражда у насъ толкова распространена и жестока болест. Може би, не е дадечът деня, въ който ще се узнае и изучи, тъй както се откриха микробът на Дифтерита, Туберкулозата, Пневмонията и такива още други микробни болести.

(Следва.)

Няколко правила за отоление на стаята.

При затопляне на собата, прозорците на стаята тръбва да бъдат отворени, защото колкото по-вече чистът въздухъ има въ послѣдната, толкова по-добре топли и гори собата. Да се не отварятъ прозорците, за да се спестява гориво е по-вече отъ заблуждение, тъй като се знае, че нечистият въздухъ се затопля много по трудно, отколкото частият въздухъ. Въ това ще може всички да се увърят при първъ опитъ, който ще покаже, че действително провътръната стая се затопля много по скоро отъ непровътръната.

Прахът по собата и гюнците на същата, тръбва всеки денъ да се чисти, тъй като оставенъ по тъхът той се разлага отъ топлината и образува вредни газове за живущите въ стаята.

Температурата потръбна за човѣка, въ стаята е въ гогъма зависимост и отъ влагата въ същата, ето защо тръбва да се грижимъ единовръменно и за температурата и влагата въ стаята. Послѣдната можемъ да добавимъ по различни начини въ стаята: като се постави върху собата нѣкои съдъ съ вода, като се постави да виси влажна кърпа близо до собата и пр. Поддържане на равномѣрна температура и влага въ стаята, тръбва да бъде стрѣмлението на всичка домакиня, която ще имъ здравето и горивото.

За здрави хора температурата въ стаята не бива да е по-висока отъ 18—20° С., за дѣца може да бъде съ нѣщо по-ниска, а за стари хора, съ нѣщо по-висока. Ако при 20 и по-вече градуса топлина нѣ въздухътъ въ стаята ни е студено, често пти, ще тръбва да търсимъ причината въ недостатъчно количество на влагата въ въздухътъ. Сухиятъ въздухъ не топли тъй добре тълото, както умѣренъ влажния.

Отговора на тронното слово гласувано.

Послѣдни на отговора по тронното слово съ говорили министрътъ Гудевъ, Станчевъ, Апостоловъ, Генадиевъ. Безъ да го казваме, читателите се същатъ, че министрътъ съ поддържалъ, че сичко въ България е благополучно. Най-смѣшното въ рѣчи имъ е било, твърдението, имъ че „народътъ“ билъ съ тъхъ и че той „удобрявалъ“ напълно народоподълзнатата имъ дѣятелност. Бошъ лафъ билъ, че народътъ билъ недоволенъ отъ гениалната имъ финансово-икономична политика. — Но митингътъ! — Вѣтъръ.

Едно огромно меньшество било правило митинги, а огромното большинство, съсъзяще се отъ стамбулисти, плувало въ медъ и масло и затова не правило никакви митинги, признакъ на безгранично задоволство отъ патриотическото и честно стамбуловско управление, съгласно напълно съ народната воля и на-

родните интереси. — И когато министриятъ въ своите „магистрални“ и „занеменити“ рѣчи се направяли да твърдятъ тия и още много други абсурдности, възхитеното и „крайно патриотически“ настроеното большинство, съ нечовѣшки викове и ревъ ржкопѣско. Чудно щѣщше да биде, ако не бѣше тъй!

Прѣди, обаче да се гласува стамбуловскиятъ отговоръ на тронното слово, билъ е представенъ единъ контратговоръ отъ страна на опозицията, който е изтъквалъ печалното разорение на България отъ стамбулистите по всички линии и разврата и грабежътъ вършили отъ тъхъ. Большинството е изрвало ужасно и не е допускало да бъде положенъ на гласуване този контратговоръ.

Това е едно доказателство, че стамбулистите ги е страхъ отъ истината, макар и да съ на властъ.

Най-послѣ съ бѣни акламации е билъ гласувалъ стамбуловскиятъ отговоръ на тронното слово, споредъ който „редъ и спокойствие“, „задоволство и благосъстояние“ царували въ страната!

„Честита“ България!

ХРОНИКА.

Федакцията на в. „Правда“ съобщава на всички свои познати и приятели, че появата на в. „Правда“ е като продължение на в. „Утро“. И като този въстник ще се испраща на абонатите на „Утро“ на общо основание. Целкимъ да съобщимъ, че в. „Утро“ саръ по рано защото нѣмаше издателъ, какъвто изискваха доизлнението къмъ закона за печата отъ т. г.

При това умоляваме всички оини Г. Г., които не би желали да получаватъ въстника ни да ни го повърнатъ веднага, иначе, ония на които ще пратимъ сълдниятъ брои, ще ги считаме за абонати.

Редакцията.

Скарлатина имаме ежегодно въ града и околните отъ иѣколко години насамъ. Така е и тази година. За да дадемъ възможност на населението да се запознае съ разпространението и предизвикането отъ тая жестока болест, почваме отъ днес да печатаме съзаката държана на тая тема въ града ни отъ Д-ръ Спасовъ.

Търгътъ за постройката на инсталацията за електрическо освѣтление на градътъ не е стана и на 12 того, а се е отложилъ за 26 того, въ който денъ ще стане по доброволно съгласие поемането направата ѝ.

Плевенски театъръ ще представи на 24 т. м. писата „Дѣцата на Ванишина“ отъ С. Найденовъ, писата е доста добра, върваме че граждани ще посѣтятъ театъра.

Заминалъ за странство. Нашия добъръ съгражданинъ и отличенъ приятель И.иа Поповъ, чиновникъ въ банка „Националъ“ замина на 14 того за Женева, за да слѣда по финансовите и търговски науки. Благопожелаваме му сполучка.

Въ началото на т. м. ученалюбивото др-во „Просвѣщеніе“ въ с. Махдата е турило основа на единъ фондъ за постройка на читалищно здание. Но този случай г. Д. Стояновъ отъ градътъ ни подарилъ сумата 100 лева за този фондъ, за което дружеството му изказва своята благодарностъ.

Помолени сме отъ единъ нашъ читателъ да запитаме г. Н. Ненковъ, библиотекарь на др-во „Съгласие“, как-

то стана съ децималната система по наредването на книгите въ библиотеката, която г. Ненковъ тъкми съзира близо 6 години?

Замолени сме да запитаме г-нъ кмета на града ни, върно ли е, че доставката на дървата за отопление училищата и другите общински помѣщания е възложена на Иоанко И. Калпазановъ отъ Плевенъ и то по 11 лева кубическиятъ метъръ. Ако това е върно, то на какво се дължи това възлагане, когато тая година могатъ да се доставятъ всички 7—8 лева кубич. метъръ дърва?

Вънъ отъ това, имали вписано въ контракта, че дървата ще се складиратъ въ хармана на Калпазанова и отъ тамъ да приематъ отъ общината?

„Цървули нѣма, гайда иска“. Въ безразсъдството си нашитъ общинари съ отишли до тамъ, че съ изоставили да се погрижатъ за онова, което е нужно да се направи, колкото се може по скоро, за да се не създаватъ условия врѣдни за общественото здраве, а съ тръгнали да се грижатъ за работи, които не съ непрѣменно сега за правене, за такива, които съ може да се каже луксозни. Нека се пояснимъ. Прѣди да има градътъ ни хигиенични капаници и канализация, ний слушаме да се дава на търгъ инсталация за електрическо освѣтление. Още нищо не направили за денонощната чистота въ града, забързали сме се да нагодимъ свѣтлина „модерна“ за нощта.

Ехъ, че модеренъ градъ ще бъде Плевенъ съ вонята и болестите си при заряга на електрическите лампи!

Граждани, които спягът когато гледатъ, не съ добри граждани..

Пусти сънъ, не омръзна ли ни?

Плевенските граждани знайгъ че минала година шантанитъ въ града се закриха по съображенія отъ моралъ и здравословенъ характеръ. Това закриване става възъ основа рѣшението на птѣв. окръженъ хигиенически съветъ, потвѣрдено даже отъ кассациония съдъ, въпрѣки апелирането на съдържателите. Ний видѣхме въ сѫдилището четири лѣкари да твърдятъ, че шантаните служили за разсадници на заразителни болести, даже между неокрѣпната младо поколение. Защо, проче, г-нъ кмета е допустналъ съществуването на шантаните година и се туря съ това надърѣшението на нашите учрѣждения? Чисто и ясно: защото не ги зачита.

Замолени сме да попитаме миналата година шантанитъ въ града се закриха по съображенія отъ моралъ и здравословенъ характеръ. Това закриване става възъ основа рѣшението на птѣв. окръженъ хигиенически съветъ, потвѣрдено даже отъ кассациония съдъ, въпрѣки апелирането на съдържателите. Ний видѣхме въ сѫдилището четири лѣкари да твърдятъ, че шантаните служили за разсадници на заразителни болести, даже между неокрѣпната младо поколение. Защо, проче, г-нъ кмета е допустналъ съществуването на шантаните година и се туря съ това надърѣшението на нашите учрѣждения? Чисто и ясно: защото не ги зачита.

На 15 Юли т. г. се е основало въ нашия градъ дружество за залесяване околностите на нашия градъ, което е клонъ отъ Софийското д-во за цѣла България. Др-вото брои 44 члена. За разсадникъ на нуждните за дружеството дръвчета, Плевенската община е отпуснала всичкото праздно място между „Клания“ и новия държавенъ кантонъ, което място, както се научаваме, още тези дни ще почне да се приготвя за посаждане въ него нуждните за цѣльта дръвчета.

На първо врѣме министерството на земедѣлието е отпушило 700 лева, които да се употребятъ за залесяване.

Танцуващата вечеरинка. На 10 того вечеръ, дружество „Съгласие“ даде вечеринка въ салона си. Посѣтители мно-

го нѣмаше, но затова пѣкъ присъствуваха най-отбранитъ — най-елегантните дами и кавалери въ градътъ. Дамите сиеха въ своите изящни бѣли костюми, които контрастираха чудесно съ черните дрѣхи на кавалерите. Музиката свиря твърдъ хубаво. Танцовитъ бѣха оживени и весели и посѣтителите се разодиха твърдъ доволни слѣдъ полунощ.

Самоумрътвилъ се. Онзи денъ — 14 того евреинътъ Борисъ (Буко) Сидъ е намѣренъ мъртвъ, овисналъ на портата отвѣтъ, въ дворътъ на Ст. Ив. Европа, където е билъ кирияшинъ. Прчинитъ за самоумрътвяването, споредъ думите на близки нему евреи, била назидницата въ манифактурната мъртвовия. Той е билъ правилъ до сега два пъти стасо и онзи денъ, когато не е можалъ да посрѣщуше наново изсрочили полица, той огън честолюбие е почналъ да търси моментъ за да тури край на живота си. И дѣйствително на два пъти той е билъ избавянъ отъ постъпки за тъзи цѣль. Обаче на третиятъ, последниятъ пътъ — успѣлъ; къмъ въчна сугринята е билъ намѣренъ вече мъртвъ. Прѣди обѣоването, сутринта, когато е излѣзълъ отъ къщи е казалъ, че ще отиде на авра, което съобщение го освободило отъ надзора на домашните му, слѣдъ първите два опити.

Умрътвяването било станало отъ отрова, а слабо подпомогнато, ускорено отъ кърпата съ която се обесилъ.

Организация на запасните офицери въ Плевенъ.

Извѣстно е, че запасните офицери въ София съ образували съюзъ на запасните офицери, който е поканилъ другарите имъ изъ провинциите да се организиратъ и да влѣзатъ въ съюза. Въдѣствие на това по инициативата на запасния полковникъ Г. Воденчаровъ бѣха поканени запасните офицери, живущи въ Плевенъ, да се събератъ въ недѣля на 10 того, въ 2 часа послѣ пладнѣ въ локала на хотелъ „Европа“ за да размѣнятъ мисли върху организацията. Събранието се е състояло. Г. Воденчаровъ е прочелъ писмото и позвалъ, изпратени отъ централния клубъ въ София и устава на съюза на присъствующите 10 души.

Слѣдъ кратки разисквания, била избрана една комисия, която да разгати идеята за организация между запасните офицери въ градътъ, да ги запише за членове и слѣдъ това да се свика едно събрание, което да положи основи на мѣстната организация.

Изложба на картини въ локала „Балканъ“.

Огън нѣколко дни познатия учителъ въ мѣжката прогимназия Казанджиевъ е изложилъ нѣколко картини въ хотелъ Балканъ, които последния е купилъ.

Вижда се че г-нъ Казанджиевъ е положилъ доста грижи и старания за изработка на тия картини, и върваме, че за въ бѫдеще ще положи още по-големи старания за да изработи още по-хубави.

Общинското и управление съ писмо № 11,890 отъ 14 т. м. се отнесе до редакцията ни съ молба да опровергаемъ антрефилето помѣстено въ брой 1 на вѣстника, досъжно въпроса съмѣто-изхвѣрляне и съ това да сме избличели своя „честобъсъгънъ“ дипломникъ.

Общ. управление ни разправя какъ имено стоялъ въпросътъ съ съмѣто-изхвѣрлянето. А имено: че прѣди 2—3 години общината разхвѣрляла на гражданитъ налогъ „съмѣто-изхвѣрляне“, отъ който се наемали каруци за изхвѣрлянето на боклука изъ улиците, къщите и частните заведения; че на гражданитъ се видѣлъ тежъкъ този налогъ, подали заявления за отмѣнението му,

като казвали, че тъ съ сами ще се грижат за смътъта изъ частните си жилища и заведения, което заявление общинския съвѣтъ уважилъ.

Всичко това, разбира се, отъ насъ не се е успорвало и ние заявяваме, че върваме, какво тая работа стои тъкмо тъй, както ни я разправя кметството. Може една мърка за дадено време да е практичесна, но за друго, за по-ново, да не е на мястото си. И кметството тръбаше имено да долови смисъла, ясно изтъкнатъ, както съ указването на самата нужда, също и отъ надоизказането въ едно такова късо артефиле. Но кметството това не прави. То дари „клевети“ тамъ, дъто и поменъ нѣма отъ мисъл дори да се цѣлно отправятъ тъ противъ този или онзи големецъ въ общината ни.

Да изтъкнемъ една обществена нужда и да работишъ за нейното задоволяване, това не ще рече да се рожоводишъ отъ лични съображения, не-приязъ и интереси, та да имашъ нужда да си служишъ съ очернене, клеветене и обиждане нѣкого, та биль той и самиятъ този, който до извѣстна степень се явява прѣчка за това. И кметството, ако схванѣше имено тоя характеръ на антрефилето ни, щѣше да го земе не за такова, чрѣзъ което се дира случай да биде то, кметството, нѣкакъ ухапано, а щѣше да олючи непотрѣбнитъ шлупки, за да извади за себе си ядките изъ тѣхъ.

И действително, въпросътъ е отъ обществена важность — за санитаренъ контролъ, за чистота, за опазване на личного и общесвено здраве. Не е ли работа на едно обществено учреждение, каквото е кметството, да се грижи за тѣхъ? Съ ли тия работи такива, заради които тръбва да имашъ непрѣмено дерть къмъ нѣкого, за да приказвашъ за тѣхъ? А въпросътъ за смътъта по улиците, заведенията и домовете е имено въ връзка съ грижата на градската власт за общественото здраве.

Кметството не схваща тая имено страна на въпроса, толкова важна, а дери само „клевети“ и лични дерти въ него. Затова имено то тъй леко намира за удобно да ни подхвърля иронично за цѣлъта на нашия вѣстникъ и че съ „боклукийския въпросъ“ ние сме само „открили Америка“.

А знае ли кметството какво ще рече това „открили Америка“? Съ други думи, то казва тъй: съ „боклукийския въпросъ“ и казаното около него, вие, господине редакторе, да не мислите, че откривате Америка! Както Америка си е съществувала и е била нужна само рѣшилната прѣдприемчивост на Колумба, за да я открие, така и това, сакимъ, което казвате за „боклука“ е също „откриване на Америка“.

Но ние такова заключение, съхрани боже никога и не мислимъ да вадимъ.

Новини отъ Никополъ. — В. „Правда“ тукъ навредъ между чецигъ — не отъ родътъ на „фазанитъ“, разбира се — се посрѣща съ радостъ и въодушевление. Програмата му, която е изразъ на истинска и идеална правда, що чистоцѣнна и добросъѣстна българинъ питае въ душата си и за която отъ години насамъ копиѣ онеправданъ, тероризиранъ и задушенъ репресалии на ретроградния „фазански“ режимъ, се чегеше и изслушваше съ възхищение отъ истинските свободолюбиви и правдолюбиви граждани. Само на ретроградните и мракобѣсните, облѣчені въ мантата на „народнолиберали“ и изчадията, макаръ и единици останали, думата „правда“ бѣ амонякъ подъ носътъ имъ и съ стиснати клѣшки на очите си на-мръщено бѣгаха като дявола отъ тамянъ.

Напрѣдъ, прочее, до живѣе правдага!...

— Лжитѣ на „Правда“ въ скоро времо ще тръбва да проникнатъ въ

едно духовно учреждение тукъ и да разсънятъ мракъ и мистерията въ него, подъ егидата на които безнаказано се култивиратъ разни прѣсъжни дѣянія отъ лице, фаворизирано отъ високосъдящъ менторъ, който безъ стѣнение на съвѣтъ си до сега на всички оплаквания противъ неговия протеже, подкрепени съ факти, винаги е слагалъ революцията на турската юриспруденция „мендеръ алтинга“...

— Също така „Правда“ още въ епохата на „новата фаза“ ще тръбва да посѣти и друго едно финансово учреждение, въ което да прокуди неправдите и произволите, и култиваторите имъ, състоящи отъ чемери и душевноболни субекти, да ги пораздрънка като дръндаринъ памука за да се рафиниратъ — въ интереса на държавните функции.

— Всѣка година, съено време, се е позволявало до сега на населението въ града, всѣки, който желае да си наскоче дърва отъ общинските острови и върбалаци за топливо прѣзъ зимата. Само тази година се направи изключение отъ „фазанитъ“ управници, подъ прѣдлогъ, че нѣмало за същено острови. Тъй че прѣзъ настѫващата зима бѣдното население е обречено на студътъ, който е най-добрия виновникъ на епидемическите болести и смъртни случаи. Чуждите плодородни дървета по лозята едва ли ще останатъ 100%, то ищо ще бѫдатъ нощно време съчени и крадени за топливо. — „Криминални“ прѣстъпления за епохата на Ваговия „Митрофанъ Дакито Прасето“, който би издалъ сумата смъртни прѣсади....

КНИЖНИНА.

Получиха се въ редакцията слѣдующите списания и книги:

„Съврѣменна Хигиена“ кн. VII и VIII год. I.

Сп. „Прѣгледъ“ кн. I, II и III годъ I.

в. „Цѣрковенъ вѣстникъ“ бр. 44 г. VIII

в. „Ратникъ“ бр. 338 год. VII.

в. „Сгромлене“ бр. 3 год. VI.

в. „Пробуда“ брой 23 год. II.

„Селска Школа“ № 1.

„Обществено-хигиенична библиотека“ № 4.

в. „Бургаски гласъ“ бр. 36 год. II.

в. „Русенски вѣдомости“ бр. 8 год. I

сп. „Другарка“ кн. VIII и IX год. V.

в. „България“ бр. 12 год. X.

в. „Зорница“ бр. 46 год. 27.

в. „Учителска борба“ бр. 7 год. III.

Книгоиздателство

„БУРЕВѢСТНИКЪ“

ПЛѢВЕНЪ.

ИЗЛЪЗОХА ОТЪ ПЕЧАТЬ:

1. Фридрихъ Ницше, като художникъ и мислитель отъ проф. Алоизъ Рилъ ... цѣна 1·20 лв.

2. Изкуството и революцията отъ Рихардъ Вагнеръ ... цѣна 40 ст.

3. Произходъ на морала отъ Е. Кауци ... цѣна 40 ст.

4. Фридрихъ Шилеръ отъ К. Кауци и Фр. Мерингъ ... цѣна 50 ст.

ПОДЪ ПЕЧАТЬ:

1. Изкуството въ буржуазното общество подъ редк. на В. Фриче и Я. Хльбаровъ.

2. Леонидъ Андреевъ отъ В. Лъзовъ-Гоачевски.

3. Изкуството и социалните кили строй отъ Е. В. Анчиковъ.

4. Златното руно, драма въ 3 дѣйствия отъ Ст. Пшибишиевски.

Продава се въ всички книжарници.

Сава Печеняковъ

Адвокатъ

прѣмѣсти писалището си въ двора на Окружния Съдъ.

ванието може да става всѣки присъдственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 17/XI 907 г.

Дѣло № 321 1907 г.

II Съд. Приставъ: М. Радковъ

Обявление № 6974

Извѣстввамъ, че отъ 17 Ноември до 18 Декември т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвенъ, слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на с. Биволаре, а именно:

Нива въ „Усойтъ“ отъ 22 декара, за 770 лева.

Горния имотъ принадлежи на Ко-стадинъ Якулобъ отъ с. Биволаре, не е заложенъ продава се по възисканието на Бъл. Народна Банка за 300 лева., лихвите и разносите по испълнителни листъ № 5423 издаденъ отъ I Плѣвенски Мирови Съдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10%.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъдственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 17/XI 907 г.

Дѣло № 547 1905 г.

II Съд. Приставъ: М. Радковъ

Обявление № 6976

Извѣстввамъ, че отъ 17 Ноември до 18 Декември т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвенъ, слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на с. Кожинъ, а именно:

Нива „Комудара“ отъ 30 декара за 540 лева.

Горния имотъ принадлежи на Стоянъ Георгевъ отъ г. Плѣвенъ, не е заложенъ, продава се по възисканието на Иорданъ Мислевъ отъ г. Плѣвенъ, за 243 лв., лихвите и разносите по испълнителния листъ № 1111 издаденъ отъ I Плѣвенски Мирови Съдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10%.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъдственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 17/XI 907 г.

Дѣло № 301 1907 г.

II Съд. Приставъ: М. Радковъ

Обявление № 1997

Извѣстввамъ, че отъ 17 Ноември до 18 Декември т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвенъ, слѣдующия недвижими имоти находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

1. Нива „Багла байръ“ 2 1/2 д. оцѣнена за 50 лева.

2. Нива „Върбишката падина“ 2 декара оцѣн. за 60 лева.

3. Ливада „Дѣтковецъ“ 2 1/2 дек. цѣнена за 75 лева.

4. Нива „Дѣтковецъ“ 6 дек. оцѣн. за 120 лева.

5. Нива „Бѫчвата“ 4 дек. оцѣн. за 80 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Изабелли Бѫжинъ Заковъ отъ Плѣвенъ не сѫ заложени продавать се по опри-джене на Плѣв. Окр. Съдъ.

Наддаванието ще почне отъ горни тѣ цѣни.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъдственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 25/X 905 г.

Дѣло № 843 1907 г.

II Съд. Приставъ: Хр. Ив. Кѫчевъ